

ת"פ (נתניה) 27660-01-24 - מדינת ישראל נ' יובל אוחיון

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 27660-01-24 מדינת ישראל נ' אוחיון

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות משטרת ישראל

נגד

הנאשם: יובל אוחיון

בשם המאשימה: עו"ד יורי קורנברג ועו"ד סהר דבוש

בשם הנאשם: עו"ד ארז מושקוביץ

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות תקיפת עובד ציבור, לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. במועד הרלוונטי לכתב האישום היה הנאשם עצור בבית סוהר "השרון". ביום 27.11.22 בשעה 23:05 נערכה ביקורת שגרתית באגף בידי רב כלאי אבי שריקי, מפקד המשמרת בבית הסוהר (להלן: מפקד המשמרת). כשהגיע לתא בו שהה הנאשם, שפך עליו הנאשם קפה מתוך כוס דרך חלון התא, באומרו: "חיכיתי לך. זה מגיע לך". הקפה פגע בפניו של מפקד המשמרת ובחולצתו, ומאוחר יותר טופל במשחה. הנאשם אחז בידו במכסה של קופסת שימורים, ואמר למפקד המשמרת: "בוא תיכנס אני אחתוך אותך". למקום הוזעקו שני סוהרים, כשאפודים מגנים על גופם. הנאשם סירב להיענות להוראות להיכבל דרך האשנב בתא, ובעת שהתכוננו הסוהרים ומפקד המשמרת להיכנס לתא, קשר הנאשם את דלת התא במכנסים, כדי למנוע את כניסתם. בשלב זה פרצו מפקד המשמרת והסוהרים לתוך התא, השתלטו על הנאשם בכוח סביר, נטלו מיידיו את מכסה קופסת השימורים, וכבלו אותו. כתוצאה מהמתואר נגרמו לנאשם אדמומיות קלה בלחי שמאל, ושריטות שטחיות בצוואר.

2. ב"כ המאשימה עמד על חומרת מעשיו של הנאשם, הפנה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה, וביקש לקבוע את מתחם העונש בין 6-18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם יליד 1982. לחובתו הרשעות קודמות רבות, והוא הספיק לרצות עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח. לטענת ב"כ המאשימה, עברו הפלילי של הנאשם מלמד עליו, כי בחר בפשע כדרך חיים. בנסיבות אלה ביקש לגזור עליו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, קנס ופיצויים.

3. ב"כ הנאשם ביקש לייחס משקל רב לתיקון כתב האיטום לקולה - הקפה שהוטח בפניו של מפקד המשמרת לא היה חם, והלה לא נפגע פיזית כתוצאה מהמעשה. הוא הגיש פסיקה להמחשת מדיניות הענישה, וביקש לקבוע את מתחם העונש בין מאסר על-תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות. הנאשם בן 41, מתמודד נפש הסובל מחרדות, כמו גם מבעיות רפואיות. הוא גדל ברקע סוציאקונומי קשה, נעדר גורמי תמיכה, וחי כיום כדר רחוב, זאת לאחר שהשתחרר בתום שתי תקופות מאסר, אותן ריצה באגף טעוני הגנה. לדברי ב"כ הנאשם, הלה שוחרר ללא תוכניות לקליטה בקהילה, והוא מוצא עצמו מסתובב ברחובות ומחפש את לחמו. כתב האיטום הוגש בשיהוי בחודש ינואר 2024 בגין אירוע מחודש נובמבר 2022. אילו הוגש קודם לכן, יכול היה הנאשם לצרפו לאחת משתי הרשעותיו האחרונות, שבכל אחת מהן נדון למאסר בפועל, באופן שהיה מאפשר, למצער, חפיפה חלקית של העונשים. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, ובכך חסך את הצורך בהבאת עדים, ואת זמנו של בית המשפט. עוד ביקש ב"כ הנאשם להתחשב בעומס הבלתי נסבל השורר כיום בין כותלי שב"ס, כשהתפוסה עולה על 150% מהתקן, ואסירים מוצאים עצמם ישנים על הרצפה תוך פגיעה קשה בזכויותיהם. כן ביקש להתחשב בכך שהנאשם נדון בגין המעשה בדין משמעתי ל-7 ימי בידוד, וחודש ימים ללא מבקרים וללא שיחות טלפון. משכך ביקש לגזור את עונשו לענישה צופה פני עתיד, ולחלופין למאסר שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות.

הנאשם טען כי ביצע את המעשה בסערת רגשות, והוסיף כי קודם לכן הותקף ועבר התעללות פיזית ונפשית. הוא הביע צער, התחייב שמעשיו לא יישנו, וביקש להפנותו לראיון אצל הממונה על עבודות שירות. בתום הדיון נעתרתי לבקשת הנאשם והפניתי אותו לממונה, מבלי לטעת ציפיות באשר לתוצאת ההליך. הובהרה לנאשם חובתו להתייבב לפני הממונה ולשתף עימו פעולה, שכן לא תינתן הזדמנות נוספת. דא עקא, הנאשם לא התייבב לראיון, ולא הגיב להחלטות בית המשפט בעניין זה.

4. במעשיו פגע הנאשם במגוון ערכים מוגנים: בריאותו הפיזית של מפקד האגף; שלומו הנפשי; זכותו למלא את תפקידו ללא הפרעה או סיכון; שגרת הניהול התקין של בית הסוהר; חובתו של הנאשם כמי שנתן במשמורת חוקית לעמוד בנהלי בית הסוהר ולקיים את הוראות הממונים.

שיקולים לחומרה בקביעת מתחם העונש: (-) כעולה מדברי הנאשם ("חיכיתי לך. זה מגיע לך"), הוא תכנן מראש לפגוע במפקד האגף; (-) התעוזה במעשה, תקיפה פיזית של סוהר בידי אסיר, מחייבת בפני עצמה ענישה מחמירה; (-) מידת החומרה של האיום שהפנה הנאשם כלפי מפקד האגף - גבוהה ביותר. ראשית, הנאשם איים "לחתוך" את מפקד האגף. איום בפגיעה פיזית קשה. שנית, הנאשם

המחיש את האיום כשהחזיק בידו במכסה של קופסת שימורים - חפץ חד ומסוכן. אמנם, בכתב האישום לא נקבע מפורשות כי המכסה חד, ולא יוחסה לנאשם עבירה של החזקת סכין (ולבטח לא יוענש בגינה), אך שילוב הנסיבות - השמעת האיום תוך החזקת המכסה בידו, מלמד כי המכסה נועד לאפשר לממש את האיום. לקולה לקחתי בחשבון את העובדה שלאחר תיקונו של כתב האישום, אין טענה כי הקפה היה חם, ולא מיוחסת לנאשם גרימת נזק פיזי כתוצאה מהתקיפה.

חלקו הנוסף של האירוע - סירובו של הנאשם להיענות להוראות ולהיכבל, והאופן בו קשר את דלת התא כך שמפקד האגף והסוהרים נאלצו לפרוץ פנימה ולהשתלט עליו בכוח - מלמד על התנהלות פרועה של הנאשם שפגעה במישרין בתפקוד בית הסוהר. ברם, המאשימה לא ייחסה לנאשם עבירות פליליות בהקשר למעשים אלו, שהתרחשו לאחר ביצוע עבירת האיומים (כעולה מכתב האישום לאחר תיקונו), ומשכך אין בהם להשפיע על מתחם העונש.

5. מעשי פגיעה ואיומים כלפי עובדי ציבור, ואוכפי החוק בתוכם, מצדיקים ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת. עיינתי בפסקי הדין שהגישו הצדדים. למדיניות הענישה (בכפוף להבדלים בנסיבות) ראו פסקי הדין שלהלן:

רע"פ 1922/11 רחמימוב נ' מדינת ישראל (17.3.11). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת שוטר ואיומים, וכן בכתב אישום שצירף בעבירה של הפרת הוראה חוקית. הוא נדון ל-18 חודשי מאסר בפועל, עליהם הופעלו במצטבר 10 חודשי מאסר על-תנאי בתוספת עונשים נלווים. ערעורו נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור:

"חשוב להדגיש כי המבקש ביצע עבירות חמורות ביותר המעידות על זלזול חמור בשלטון החוק. אל מול אלימות שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה מאחורי סורג ובריה. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו"... בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם... על כן בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים".

רע"פ 4935/17 סימנדויב נ' מדינת ישראל (24.8.17). המבקש, אסיר בבית סוהר "רימונים" הורשע לאחר ניהול הוכחות בארבע עבירות איומים כלפי סגל בית הסוהר. בית משפט השלום קבע מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשים, וגזר על המבקש 18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

רע"פ 31/15 אפרסמון נ' מדינת ישראל (20.1.15). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור והתנגדות למעצר חוקי בכוח. בית משפט השלום קבע מתחם עונש בין "מספר מועט" של חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשים, וגזר על המבקש 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

רע"פ 8253/11 נרייה נ' מדינת ישראל (4.12.11). המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות ב-7 עבירות איומים, 4 עבירות העלבת עובד ציבור ועבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, כל זאת כלפי פקידת סעד מחוזית בעת שהמבקש היה אסיר בבית סוהר "איילון". בית משפט השלום גזר על המבקש 13 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המשיבה, והעמיד את עונשו של המבקש על 24 חודשי מאסר בפועל, בציינו כי כערכאת ערעור לא מיצה את חומרת העונש. בקשת המבקש לרשות ערעור נדחתה.

עפ"ג (מרכז-לוד) 24522-12-20 חאג יחיא נ' מדינת ישראל (22.2.21, לא פורסם) (הוגש ע"י המאשימה). המערער הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת עובד ציבור. בהיותו אסיר בבית סוהר "רימונים" הגיע מפקד האגף לתאו של המערער כדי להוציאו לטיול בחצר. בעת שפתח את דלת התא, היכה המערער בידיו הכבולות והמאוגרפות זו בזו את מפקד האגף בבטנו ודחף אותו. בית משפט השלום קבע מתחם עונש בין מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל, וגזר את עונשו של המבקש ל-9 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעורו על חומרת העונש נדחה בהסכמתו.

6. בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי ובמדיניות הענישה, מקובל עליי מתחם העונש לו טענה המאשימה, קרי, בין 6-18 חודשי מאסר בפועל.

7. בגזירת העונש בתוך המתחם זקפתי לטובת הנאשם את הודייתו במיוחד לו תוך קבלת אחריות על מעשיו, וכפועל יוצא מכך נמנע הצורך בזימון עדים ונחסך זמן שיפוטי יקר. כן התחשבתי בטיעוני ב"כ הנאשם באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, אם כי יצוין שאלו לא נתמכו בראיות.

הרשעותיו הקודמות של הנאשם (עת/1) עומדות לו לרועץ. עסקינן בעבריין חוזר, אשר מאז היותו נער מזיק לחברה ומעסיק את רשויות אכיפת החוק. לחובתו הליך שהסתיים ללא הרשעה בבית המשפט לנוער בשנת 1999, ו-14 הרשעות בפלילים, חלקן בריבוי אישומים, במגוון עבירות: אלימות פיזית ומילולית, לרבות כלפי שוטרים, הצתה, החזקת סכין, עבירות רכוש, נהיגה פוחזת ברכב, הפרת הוראה חוקית וצו בית משפט שנועד להגן על אדם, הטרדה באמצעות מתקן בזק. בגין מעשיו נדון הנאשם שש פעמים לעונשי מאסר בפועל, לתקופה מצטברת של 79 חודשים. היינו, הנאשם הספיק לרצות מעל שש שנות מאסר וחצי מאחורי סורג ובריח, ולעמוד בפני שופט ב-15 משפטים שונים במהלך חייו, אך לא היה באלו כדי ללמדו לקח, ולמנוע ממנו מלשוב על מעשיו הרעים, תוך פגיעה

בזולתו.

8. ב"כ הנאשם הלין על כך שכתב האישום הוגש בחלוף למעלה מ-13 חודשים ממועד ביצוע העבירות (המעשים בוצעו ביום 27.11.22, ואילו כתב האישום הוגש ביום 11.1.24). לטענת ההגנה, בכך נמנע מהנאשם מלצרף את ההליך להליכים שהסתיימו במועד סמוך לביצוע העבירות. ב"כ הנאשם כיוון בעיקר לגזר דינו של הנאשם מיום 29.1.23 בבית המשפט המחוזי בחיפה בעבירת הצתה, אז נדון למאסר בפועל לתקופה כוללת של 17 חודשים. עם כל ההערכה לקצב עבודתן של רשויות אכיפת החוק, פרק זמן של חודשיים ממועד ביצוע העבירות ועד לגזר הדין בבית המשפט המחוזי בחיפה, אינו מבסס טענת שיהוי.

בניגוד לטענת השיהוי שהעלתה ההגנה, ביום 1.5.24 נדון הנאשם בבית משפט השלום בחיפה למאסר בפועל בן 3 חודשים, בגין הרשעתו בעבירת איומים. בשלב זה כבר הוגש נגדו כתב האישום בהליך דנן. הנאשם היה מודע להליך כאן, שכן בטרם נגזר דינו בבית המשפט בחיפה, הובא לדיון לפניו ביום 9.4.24, אז קיבל לידי עותק מכתב האישום, קרא אותו, התייחס לתוכנו, וביקש לדחות את הדיון: "קראתי את כתב האישום. אני אסיר בהשגחה. זה היה קפה קר, הם ניפחו את זה. אני אסיר בהשגחה. אני מבקש דחייה של 98 יום. יש לי סידורים. אני מבקש מינוי עו"ד מטעם הסנגוריה הציבורית. אני עצור עד תום ההליכים בכלא קישון. בתיק בו אני עצור מייצג אותי עו"ד יאיר נדשי". מכאן, הייתה לנאשם האפשרות לצרף את כתב האישום להליך שהתנהל בעניינו בבית משפט השלום בחיפה, אך הוא בחר להימנע מכך, משיקוליו. משכך, טענתו לשיהוי בהגשת כתב האישום, נדחית בזה, ואיננה מהווה משום שיקול לקולה בגזירת עונשו.

9. ב"כ הנאשם הגיש את הרשעתו של הנאשם בדין משמעתי (ענ/1). כידוע, השיקולים העומדים בבסיס הדין המשמעתי שונים מאלו העומדים בבסיס הדין הפלילי, ואינם מהווים משום סיכון כפול, או עילה להקלה בעונשו של הנאשם.

10. כאמור, הנאשם הופנה, לבקשתו, לממונה על עבודות שירות, אך לא התייצב לראיון. בכך מנע כל אפשרות לשיקול הטלת עונש אותו ניתן לרצות בדרך שיקומית של עבודות שירות. לנוכח השיקולים עליהם עמדתי, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם בקרבה למרכז מתחם הענישה. עתירתה העונשית של המאשימה ראויה ומקובלת עליי. אשר למרכיבי העונש האחרים שהתבקשו בידי המאשימה - בהתחשב בכך שמעשיו של הנאשם לא הסבו למפקד האגף נזק פיזי, החלטתי להימנע מחיובו בפיצויים. בהינתן מצבו הכלכלי העגום של הנאשם, כעולה מדברי בא כוחו, לא אחייבו בקנס, ואסתפק בהתחייבות צופה פני עתיד.

11. סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות "מסוג פשע".

3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות "מסוג עוון".

ג. הנאשם ייתן התחייבות בסך 2,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירה בעלת יסוד של אלימות. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפני עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים. ההתחייבות תיכנס לתוקף במועד שחרורו של הנאשם ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ד אלול תשפ"ד, 17 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.